

De inzet van de vakbondsbetoging van 29 september (17.9.10)

In de aanloop tot de Europese Vakbondsbetoging van 29 september hadden wij een gesprek met Eddy Van Lancker, Federaal Secretaris van het ABVV, over het eisenprogramma, de mobilisatie en de link met de nationale politiek.

Het algemeen thema van de betoging is “Streng bezuinigingsbeleid? Neen ! “. Dit gaat regelrecht in tegen het discours van de meeste politici en commentatoren, die stellen dat het budgettair evenwicht zo snel mogelijk zou moeten hersteld worden en daarvoor dringend het mes in de overheidsuitgaven moet gezet worden. Zijn jullie dan tegen het begrotingsevenwicht?

Wij zijn ook voor begrotingsevenwicht, want een deficitaire begroting betekent dat de staat geld moet lenen, en dat wij de interesten moeten betalen. Alleen is de vraag hoe dat evenwicht moet bereikt worden. Als wij de pleidooien horen voor besparingen op de sociale uitkeringen (werkloosheid, pensioenen enz.) en op de openbare diensten dan zeggen wij duidelijk neen, omdat wij al genoeg betaald hebben voor de crisis. Daarenboven zullen maatregelen die de koopkracht van de werknemers aantasten de economie alleen verder de dieperik in helpen.

Hoe moet het budgettair evenwicht dan wel bereikt worden?

Het antwoord ligt in een rechtvaardige fiscaliteit. Dit houdt in: 1) een efficiënte strijd tegen belastingontduiking en -ontwijking; 2) alle belastingscadeaus aan particulieren en ondernemingen door de molen halen, 3) de belastingsdruk herschikken in het voordeel van de inkomens uit arbeid en 4) op Europees vlak een taks op de financiële transacties (FTT) invoeren. Deze FTT moet niet alleen geld in het laadje brengen maar ook de financiële speculatie ontmoedigen en een duurzaam relancebeleid financieren..

Gaat men zo uit de crisis geraken?

Samen met het EVV stellen wij dat er nood is aan een fundamentele heroriëntatie van de economie. Er is nood aan een daadwerkelijk duurzame groei.

Veel deskundigen stellen dat verdere economische groei binnen 10 tot 20 jaar tot een ware catastrofe leidt die onze wereld onleefbaar zal maken. Wat is jullie antwoord hierop?

Wij erkennen ten volle deze problematiek. Vandaar dat wij (zoals in het EVV pamflet staat) voorstander zijn van de uitbouw van een “duurzaam en dynamisch industrieel beleid, gericht op een koolstofarme economie”. Wij beseffen evengoed dat de huidige consumptiemodel niet houdbaar is. Als je hebt over groei moet je zeggen waarover je het hebt. Is het de groei van het BNP, waarin bvb. het aantal auto's, het aantal wegwerpartikelen, maar ook het aantal ongevallen en het gebruikte oorlogsmateriaal meetellen? Dan zijn wij daar uiteraard tegen.

Is het echter het aantal hongerige in de wereld verminderen, het opleidingsniveau en de gezondheid verbeteren, betaalbare woningen opdrijven enz. dan zijn wij daarvoor.

Hoe verloopt de mobilisatie voor 29 september?

De response bij onze militanten is nog onvoldoende, maar komt toch op gang. De uitdaging is de link te doen met de dagelijkse realiteit hier en nu. Het feit dat wij nog altijd zonder regering zitten en dus zonder duidelijke tegenstander maakt het voor sommige militanten nogal abstract. Wij moeten duidelijk maken dat het nu van het grootste belang is een krachtig signaal te geven naar Europa, maar ook naar onze politici & werkgevers, dat verdere sociale afbraak niet zal gepikt worden.

Tenslotte: hoe evalueert u de politieke situatie in ons land?

Het is voor ons moeilijk te reageren omdat er nog geen teksten voorhanden zijn, maar hetgeen wij via de media vernemen stemt ons niet vrolijk.

Institutionele thema's zijn niet ons ding. Maar wanneer institutionele hervormingen sociale gevolgen krijgen is het wel iets waarmee wij bezig zijn.

Zo verzetten wij ons tegen separatisme omdat het een verbreking van de solidariteit betekent.

De meeste partijen die bij het preformatieberaad betrokken zijn, stellen wel dat zij de sociale zekerheid federaal willen houden.

Over de verdere opsplitsing van het arbeidsmarktbeleid lijkt er wel een consensus te zijn.

De politici die zich op een sociaal beleid beroepen beseffen echter te weinig dat de verdere opsplitsing van het arbeidsmarktbeleid als breekijzer kan dienen voor de splitsing van de sociale zekerheid.

Wij danken u voor dit gesprek.

.